

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 mai 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, în cauza penală în privința inculpatului

Doroș Eugeniu Ion, născut la 24 mai 1984, originar din s.Mașcăuți, r-nul Criuleni, domiciliat în s.Ohrincea, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 05.12.2017 - 22.12.2017;
2. Instanța de apel: 15.01.2017 - 06.02.2018;
3. Instanța de recurs: 29.03.2018 - 02.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul central din 22 decembrie 2017, Doroș Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal la 100 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Doroș Eugeniu, la 21 iulie 2017, ora 19.50, aflându-se în s.Ohrincea, r-nul Criuleni, acționând intenționat asupra unui membru al familiei și având scopul de a-i cauza suferință fizică, în urma unui conflict iscat între dânsul și soția lui, Doroș Inga, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii și palmele în diferite părți ale corpului, cauzându-i astfel vătămări corporale ușoare sub formă de traumă acută cranio-cerebrală, comoție cerebrală, echimoze pe cap, față, membre, edem pe față, excoriație pe spate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea încasării cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună admiterea cererii privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, invocând că instanța neîntemeiat a respins cererea privind cheltuielile judiciare, având în vedere că inculpatul nu le-a contestat și a fost de acord să le achite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea încasării cheltuielilor judiciare.

În acest sens, instanța a indicat că, reieșind din prevederile art.143 alin.(1) pct.6) și alin.(2) Cod de procedură penală, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Respectiv, instanța de apel a precizat că, în speță, expertiza medico-legală nr.215D din 02.08.2017, a fost efectuată la solicitarea organului de urmărire penală pentru stabilirea gradului vătămarilor corporale provocate părții vătămate prin infracțiune, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în seama părții acuzării.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare și dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a ținut cont de prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încalcând astfel prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3), 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Doros Eugeniu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu